

Lluís Carreras del Rincón

Waar toe dient de Mis?

Over Eucharistie en christelijk leven

DE BOOG

2025

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	7
Inleiding.....	9
1. <i>Sine dominico non possumus</i>	13
2. <i>Leert van mij</i>	17
3. Bron en hoogtepunt.....	21
4. Oriëntatie	31
5. Een drama in drie bedrijven.....	39
6. <i>Amen!</i>	47
7. De zin van het lijden.....	55
8. Middelpunt en wortel	61
9. De Geest van Jezus werkt	69
10. Geen magie maar mysterie.....	77
11. <i>Heer, ik dank U, vergeef mij, help mij meer!</i>	81
12. Genezing	89
13. De liturgische tijden	95
14. De zondagsmis met het gezin	105
15. Het Voedsel	111
16. <i>Doet maar wat Hij u zeggen zal</i>	117
17. <i>Ite, missa est!</i>	123

Voorwoord

Het is met een grote vreugde dat ik dit boek van Luis Carreras del Rincón, *Waar toe dient de Mis? Eucharistie en christelijk leven*, aan de lezer mag voorstellen.

Er zijn al veel boeken over de Mis geschreven. De Mis is immers de bron en het hoogtepunt van het kerkelijk leven en ook van heel het christelijk leven. Maar er kan nooit genoeg geschreven worden over deze realiteit die we dagelijks van zo nabij kunnen beleven: een God die van ons houdt, die dichtbij ons wil zijn en die gewild heeft dat, op onze altaren, de gedachtenis hernieuwd wordt aan het Pasen van Christus, dat wil zeggen, het verlossingswerk dat werkelijkheid werd door het leven, de dood en de verrijzenis van Onze Heer Jezus Christus.

De auteur, een vader van tien kinderen, zegt dat hij veel heeft nagedacht over hoe hij de realiteit van de Mis het beste kan uitleggen: niet alleen aan zijn kinderen op verschillende leeftijden en in diverse omstandigheden, maar ook tijdens de lezingen die hij over dit onderwerp geeft, en waarin hij ingaat op vragen als: waarom zou je naar de Mis gaan, waarom is dit zo belangrijk voor een christen; waaruit bestaat de waarde van de Mis; hoe kun je goed uitleggen wat elk van haar delen en rituelen betekent? enzovoort.

De inhoud van dit boek is verdeeld over 17 hoofdstukken en bevat vele suggesties en antwoorden op vragen die zich als het ware spontaan aandienen. Met gezond

verstand, maar ook met een diep begrip voor theologie en liturgie, worden er door de auteur uiteenlopende antwoorden en redenen gegeven die uiteindelijk samen een heel goed antwoord geven op de vraag die aan de wieg heeft gestaan van dit boek: waarom zouden we eigenlijk naar de Mis gaan?

Van harte feliciteer ik de auteur met dit mooie boek. Het is, zoals hij zelf zegt, in het bijzonder bedoeld voor vaders en moeders. Hij wil hun in staat stellen om hun kinderen in te wijden in de Heilige Mis, en hun het besef bij te brengen dat wij daaraan als gelovigen dienen deel te nemen op een – zoals het Tweede Vaticaans Concilie het formuleert – “bewuste, actieve en vruchtbare” wijze.

† Jaume Pujol Balcells
Metropolitaans Aartsbisschop van Tarragona
en Primate van Tarragona,
10 september 2018

Inleiding

Een paar jaar geleden werd mij gevraagd een lezing te geven voor ouders van basisschoolleerlingen die waren begonnen met de voorbereiding op hun Eerste Heilige Communie. Het thema dat de organisatoren hadden uitgekozen was de Heilige Mis, en het was mijn uitdaging deze vaders en moeders enthousiast te maken voor het idee om regelmatig de Mis bij te wonen, samen met hun kind dat de basis van het christelijk geloof aan het leren was. Mij werd verteld dat sommigen van mijn toehoorders de zondagsmis al regelmatig bijwoonden, anderen misschien af en toe, maar dat de meesten dat slechts zeer sporadisch deden. Het doel was om *iedereen* enthousiast te maken *als gezin* de Mis bij te wonen en het wonder te herontdekken dat verborgen ligt in het mysterie van een ritueel dat zo oud is als het christendom.

Tegen die tijd had ik – samen met mijn vrouw – al de catechese verzorgd voor onze tien kinderen, die zich in de loop van twee decennia hadden voorbereid op hun Eerste Heilige Communie. Als je les wil geven over de Mis, moet je eerst je antwoorden klaar hebben op allerlei vragen. Waarom zou je naar de Mis gaan? Waar is dat goed voor? Is het erg als ik niet ga? En wat als ik alleen ga wanneer het mij uitkomt en niet altijd op de door de Kerk vastgestelde dagen? Is het erg als ik mij tijdens de Mis verveel of als ik snel afgeleid ben? Op dit soort vragen had ik in de loop der jaren mijn eigen antwoorden gevormd: het waren vragen die ik aan mijzelf stelde, om de betekenis te doorgronden van wat ik reeds van jongs af aan gedaan had. Ik had namelijk het geluk om op te

groeien binnen een gezin dat echt katholiek was – in de beste zin van het woord. De antwoorden op mijn vragen vond ik door het lezen van goede boeken, dat spreekt voor zich, maar vooral door zelf de Mis bij te wonen. Ik vroeg me dan af wat ik aan het doen was en smeekte de Heer om verlichting.

Met dit alles als achtergrond bereidde ik mijn lezing zorgvuldig voor. Op een vel papier verzamelde ik de ideeën en overpeinzingen die naar mijn idee nuttig konden zijn voor mijn toehoorders, zoals ze dat in de loop der jaren ook voor mij waren geweest. En die avond deelde ik ze met mijn publiek. Ik denk dat ik zonder valse bescheidenheid mag zeggen dat de lezing goed ontvangen werd. Ik schrijf dat toe aan de welwillendheid van mijn toehoorders, en aan het feit dat ik gewend was om in het openbaar te spreken. Daarbij kwam dat ik mij al vele jaren bezig hield met wat je mijn *tweede beroep* zou kunnen noemen: het adviseren van gehuwde stellen op het gebied van de opvoeding en de huwelijksliefde. Wat mij opviel was dat er na de lezing mensen naar mij toe kwamen met de vraag: *“In welk boek staat wat u vandaag gezegd hebt?”* Zonder er veel bij na te denken, antwoordde ik zoiets als: *“In allerlei boeken, niet in één bepaald boek; het zijn dingen die ik hier en daar geleerd heb.”*

Sindsdien heb ik de kans gehad de lezing vaker en op verschillende plaatsen en voor een grote verscheidenheid aan toehoorders te houden, en steeds weer kreeg ik diezelfde vraag. Een van de luisteraars zei na mijn antwoord: *“U zou het eens op schrift moeten stellen!”* Die opmerking zette me aan het denken, maar de waarheid is dat ik er al snel geen aandacht meer aan besteedde,

omdat het nimmer in mij was opgekomen iets te gaan schrijven met het oog op publicatie.

Toen ik deze dingen eens vertelde aan een bevriende psychiater, die zelf niet alleen een voortreffelijk spreker is maar ook de auteur van meerdere succesvolle boeken, zette hij me onverwacht met de rug tegen de muur. Hij zei me heel ernstig: *“Luis, je hebt de morele plicht op te schrijven wat je mondeling doorgeeft. Als ze het niet publiceren, dan is dat maar zo, maar je moet het proberen!”* Op het moment van schrijven is het iets meer dan twee jaar geleden dat we dat gesprek hadden, en ik heb ten slotte besloten het dringende advies van mijn vriend te volgen.

Om die reden zal de lezer hieronder niet een doorwrochte leerstellige verhandeling aantreffen, laat staan een volledig handboek dat alle perspectieven van de Mis behandelt, of iets in die trant. Ik acht mij namelijk niet deskundig genoeg een dergelijk werk te schrijven. Ik ga dus geen geleerdheid tentoonspreiden die ik niet bezit, en ook zal ik de lezer niet vermoeien met veel citaten van werken of auteurs of met voetnoten. Ik wil de lezer eenvoudigweg deelgenoot maken van enkele van de ideeën en beschouwingen die ik voor mijzelf heb ‘verzameld’. Met dat doel voor ogen heb ik gepoogd het begrijpelijk te houden en vaktermen te vermijden, zoals in een vertrouwelijk gesprek met een vriend.

Ik zou het heel fijn vinden als dit boek zijn nut zou bewijzen; in het bijzonder voor vaders en moeders die het geloof in Christus willen doorgeven aan hun kinderen. Daarnaast is het mijn oprechte hoop dat het boek ook de lezer mag helpen die ervoor open staat de Heilige Mis

met nieuwe ogen te bezien, om te ontdekken wat de Mis in zijn of haar leven kan betekenen. Ten slotte hoop ik dat dit boek een bron van inspiratie mag zijn voor al die lezers die zich gewoon afvragen waarom zoveel generaties christenen deze geweldige schat gedurende meer dan twintig eeuwen hebben bewaard.